

tre punkter. Jeg vil her kommentere de tre punkter punkt for punkt.

Forslaget indeholder for det første et pålæg til regeringen om at fremsætte lovforslag om ligestilling af unoterede medarbejderaktier med børsnoterede aktier. Betydningen af dette er, at medarbejderne vil være skattefrie ved salg af medarbejderaktierne, hvis den samlede beholdning af børsnoterede aktier og unoterede medarbejderaktier ligger under 100.000-kr.s-grænsen.

Forslaget er for så vidt prisværdigt nok. Ikke alene forslagsstillerne, men også regeringen har et positivt syn på medarbejderaktieordningen. Imidlertid vil en ligestilling af unoterede medarbejderaktier med børsnoterede aktier give nogle voldsomme værdiansættelsesproblemer. I bemærkningerne til lovforslaget bliver disse værdiansættelsesproblemer afvist gennem en henvisning til, at værdiansættelsen kan ske på grundlag af de kurser, de rent faktisk overdrages til, eller på grundlag af skattekursen. Overdragelseskursen kan anvendes, når medarbejderen sælger de unoterede medarbejderaktier, forudsat at de afstås på markedsvilkår.

I andre tilfælde end disse kræves ved en anvendelse af overdragelseskurser, at der jævnligt foretages køb og salg af aktier i det pågældende selskab, og at oplysningerne om salgspriserne er offentligt tilgængelige. Som udgangspunkt er dette ikke tilfældet for unoterede aktier; man vil derfor være henvist til at anvende skattekursen.

I forbindelse med anvendelse af skattekursen kan jeg imidlertid henvise til, at Told- og Skattestyrelsen i 1991 nedsatte en analysegruppe, som skulle analysere behovet for ændringer i kursfastsættelsesreglerne for unoterede aktier og anparter. I arbejdsgruppen deltog såvel repræsentanter for skattemyndighederne som repræsentanter for bl.a. revisororganisationerne.

I oktober 1992 kom rapporten fra denne aktieanalysegruppe. Af konklusionerne – konklusioner, som i øvrigt hele gruppen tiltrådte – fremgår det, at gruppen ikke kan pege på nogen værdifastsættelsesmetode, som i alle tilfælde vil ramme den reelle markedsværdi. En opskrift på en sådan metode findes heller ikke i reglerne for fastsættelse af skattekursen.

I øvrigt blev disse forhold allerede overvejet i forbindelse med skatteomlægningen i 1993. 100.000-kr.s-reglen blev indført ved L 289 i foråret 1993. I bemærkningerne til lovforslaget blev det bl.a. anført, at en af de væsentligste grunde

til, at man undlod at lade 100.000-kr.s-reglen gælde for unoterede aktier, var værdiansættelsesproblemerne. Det er altså ikke en ny problemstilling. Det er en problemstilling, som grundigt blev debatteret og vendt i forbindelse med skattereformforhandlingerne.

Vi har i øvrigt allerede i dag nogle ganske gunstige regler for medarbejderaktier; det er der også grund til at understrege. Disse regler er også gunstige i unoterede selskaber. Efter de særlige medarbejderaktieregler udskydes beskattningen fra tidspunktet for tildelingen af medarbejderaktierne til det tidspunkt, hvor aktierne sælges, og beskattningen sker som aktieindkomst i stedet for som personlig indkomst. Det vil sige, at reglerne allerede i dag indebærer såvel en skatteudskydelse som en skattelettelse, for så vidt angår medarbejderaktier.

Jeg ser derfor ikke noget presserende behov for at skabe et yderligere incitament til etablering af medarbejderaktieordninger, selv om jeg – hvilket jeg understreger – er positivt indstillet over for det, ligesom regeringen er positivt indstillet over for medarbejderaktieordninger.

Beslutningsforslagets andet pålæg til regeringen er at fremsætte lovforslag om ændring af 100.000-kr.s-reglen, således at der kun skal tages hensyn til beholdningens værdi på salgstidspunktet. Forslaget bevirker, at alle aktionærer skal holde styr på anskaffelsessummerne for alle aktier uanset ejertiden. Dette gælder også for aktionærer med beholdninger under 100.000-kr.s-grænsen. I dag kan disse småaktionærer glemme alt om anskaffelsessummen for aktier, der er ejet i tre år eller mere.

Derudover vil forslaget, såfremt det bliver gennemført, kunne give anledning til en række skattemæssigt begrundede transaktioner, og på den baggrund er de nugældende regler efter regeringens opfattelse velbegrundede.

Det tredje pålæg, regeringen bliver stillet over for, er at afskaffe gennemsnitsmetoden. Dette vil dog betyde en gentagelse af en række tidligere forekommende skattearrangementer, som udnytter aktie for aktie-metoden. Gennemsnitsmetoden forhindrer sådanne arrangementer. Det er faktisk derfor, den blev valgt i forbindelse med skattereformen. Derfor finder regeringen det ikke forsvarligt at afskaffe gennemsnitsmetoden og lade aktie for aktie-metoden være den eneste gældende metode.

Som sagt kan regeringen ikke tilslutte sig det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om